

Cílem mé práce je nahlédnout blíže, co přináší dětem vzájemné ovlivňování mladších a starších dětí při hře i při řízené činnosti, jaké vztahy se mezi těmito dětmi utvářejí, jaké postavení dítě ve skupině svým chováním a jednáním získává a také jak se umí k případným problémům samo postavit.

Se sociální interakcí se člověk potýká celý život, protože bývá odmalička v kontaktu s lidmi, nejdříve jemu blízkými, poté s vrstevníky a učiteli, pak v partě mladých lidí a nakonec jako dospělý v běžném či pracovním životě.

Uvědomuji si, jak je důležité pro úspěšný start dítěte do života obecně a do dětského kolektivu konkrétně jeho kladné přijetí rodinou a jakým příkladem jsou mu jeho rodiče.

Po získání pocitu jistoty a bezpečí v rodině se dítě postupně osamostatňuje a je schopné navazovat kontakty s dalšími lidmi mimo rodinu, především s vrstevníky.

Velmi tedy záleží na úrovni stability a osobní vyrovnanosti každého jedince.

Po úvaze nad položenými otázkami jsem dospěla k názoru, že bych měla vychovávat především děti ohleduplné, citlivé, které budou schopny spolupracovat, budou se umět prosadit či přizpůsobit. Míra úspěšnosti dítěte se stává součástí osobní identity a ovlivňuje dětské prožívání i chování.

Dnešní doba si žádá průbojně, flexibilní typy lidí, které umí rychle a správně jednat a umí se dobře vyrovnat se stresem a tlakem okolí.

Domnívám se, že téma mé diplomové práce mi poskytne dostatek podnětů k zamyšlení, prohloubí mé vědomosti a zkvalitní se moje práce s dětmi.